

Vi gaae dernæst, efter Dagsordenen, til Spørgsmaal, om den af 5 ærede Rigsdagsmænd indbragte Adresse til Hs. Majestæt Kongen maa nyde Fremme. Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 2den Valgfreds har Ordet.

Otterstrøm: Det Forslag til en Adresse til Hs. Majestæt Kongen, som 4 andre ærede Rigsdagsmænd og jeg have tilladt os i Forening at forelægge det ærede Thing, lyder saaledes:

Allernaadigste Konge!

I fuld Bevidsthed om Vigtigheden af, at Grændsen imellem Folke-Representationens og Regjeringens Omraade bliver nøie tagtaget, har Rigsdagen stedse omhyggeligen undgaaet ethvert Skridt, der kunde have Skin af en Indgriben i den udøvende Magts Virksomhed. Der er foregaaet Omstiftinger af væsentlig Betydning i det øverste Regjeringspersonale; der er foretaget Skridt, som have betegnet Vendepunkter i Statens politiske Liv; og Rigsdagen har indskrænket sig til at stille Forespørgsler, at modtage lidet fyldestgjørende Svar, at udtale sin Foruroiligelse i Haab og Forudsætning angaaende Ministeriets Politik.

Ogsaa den allerhøieste Kundgjørelse af 28de Januar d. A. er af Rigsdagen bleven modtaget med tilbageholdende Selsornagtelse. Thi Indtrykket af den har kun kunnet være smerteligt. Det er bleven erkjendt, at ved dette Actstykke bebudes en Opgivelse af den hidtil fulgte Politik med Hensyn til Samordningen af Monarchiets Dele, en Politik, hvorom der var Enighed mellem Konge og Folk, for hvis Gjenneførelse der er bragt dyrebare og blodige Offre, og som dog, efter Ministeriets egen Udtalelse, synes af dette at være fravegen, ikke paa Grund af ydre tvingende Omstændigheder, men ifølge Ministeriets egen Anskuelse om Rigets sande Lær.

Ved hiin allerhøieste Kundgjørelse er endnu ikkun Lidet afgjort. Thi Kundgjørelsen viser navnlig ud i Fremtiden: den aabner Udsigten til en Række af høist mislige Forhandlinger til en forestaaende Løsning af de meest udviklede Spørgsmaal. Den tilsigtede Ordning af Monarchiet kan ifølge Kundgjørelsen blive en saadan, at Grundloven taber sin Betydning, og Rigets Selv-

standighed overfor Lybssland trues. Valget imellem de forskjellige Muligheder, som Kundgjørelsen hjemler, kan her blive afgjørende for Danmarks Fremtid.

Rigsdagen har ikke af Ministeriet modtaget noget Tilfagn angaaende Retningen, hvori og Maaden, hvorpaa de i Kundgjørelsen bebudede Skridt til Indførelse af en fælles Forfatning for Behandlingen af de fælles Anliggender skulle blive foretagne. Ogsaa ved et saadant Tilfagn antager imidlertid Thinget, at der kun vilde være en meget ufuldstændig Garantie at opnaae; thi Ledning og Styrelse af ethvert Skridt maa være overladt Regjeringen.

Det er altsaa et mere personligt Tillidsforhold, hvortil Rigsdagen finder sig henviist, — Tillid til det styrende Ministerium, dets Billie og Dygtighed til at haandhave Danmarks politiske og nationale Interesser med den Trofasthed og Bestemthed, som alene kan forudsættes der, hvor disse Interesser staae over alle andre.

Men, allernaadigste Konge! Umiddelbart for hin Kundgjørelse indtraadte Forandringer i Ministeriet, hvis Betydning saavel for den indre som for den ydre Politik ikke kan miskjendes. De Mænd, hvis bestindige Fædrelandskærlighed og Trofasthed mod deres Majestæt var prøvet, have maattet vige deres Sæde. Deres Tab blev ikke erstattet, men er stedse blevet mere og mere føleligt.

Allernaadigste Konge! Vi vide vel, at vi for denne vor Udtalelse kunne vælge andre Bete, end den, som fører til Deres Majestæts Throne. Men det falder naturligt for danske Mænd, at vende sig til deres Konge. Det falder dobbelt naturligt for os, som altid have talt i Kjærlighed til vor Konge, og ere blevene tiltalte i Kjærlighed af ham, selv paa en Tid, da Kjærlighed og Samdrægtighed ellers ikke herskede imellem Tyrsterne og Folkene.

Her er Samdrægtigheden ikke bleven forstyrret; og ligesom vi vide, at, skulde de politiske Storme endnu engang ville kuldkaste Thronerne, da skal det danske Folk og den danske Rigsdag vel vide at støtte Deres Majestæts, saa at den skal blive urokket: — saaledes vide vi ogsaa, at Deres Majestæt vil holde fast ved